

پیری وکی تمہیں سیکھے گا

وہر گھیرانی : ناز فہرہ کہ دین جاکہ بی

بەردەست لە دەستی بەلێنی نامرۆفانەى ئاغا توورە بوو، بەلام نەیدەتوانى بچووکترین گلەیی بکات. ناچار بزنى برد و چوو بۆ نيو دەشتايى و سەوزايى، ئەوجا بەردەست بزنى بەرەلا کرد و گوتى: «برۆ تۆ رزگارى، ھەموو ئەم ماوەیە دەبوايە تۆ ئازاد بکرايەى تا منیش لەم ھەموو ئازارە رزگارم ببوايە».

بەردەست بە دەستی بەتال بۆ کۆشكى ئاغا گەرايەو.

ئاغا بە پەشۆکاوى پرسیارى لى کرد، کوا گویدرێژ و پىستى بزنى لە کوپپە؟ ئايا لە بىرت چوو کەوا بۆ ئازادىت دەبیت مەشکە ساز کەى، دۆ دروست کەى و پۆنى لى بگرى و بزنىکى سپى تر بکرى.

بەردەست ئاخىکى ھەلکىشا و گوتى: «بزنەسپىيەکەى تۆ زۆرتر لە من شايەنى ئازادى بوو، ھەر لە بەرئەوھش ئەو بەدبەختەم لەم ھەموو گىروگرفتە ئازاد کرد. خۆمیش چىتر باسى ئازادى ناکەم».

پشیلہی پۆتین له پێ

له دێر زهمان ئاشهوانیک له گهل سێ کورپی بهیه کهوه دهژيان. له سههر داری دنیا ئاشیک و گویدریژک و پشیلہیہ کیان هه بوو. ئاشهوان پيش مردنی. ئاشه کههی به کورپه گه وره کههی دا و گویدریژی به کورپه ناوهنجییه کههی دا و تهنیا پشیلہیہ که بۆ کورپه بچکۆلانه که مایه وه! ئهم پشیلہیہ جوانه به خاوهنه گهنجه کههی گوت: «نیگهران مه به، سهبر که تو له ههر دووک برای خۆت باشتر دهبی. ئیستا جووته که پۆتینم دهویت و ماوهیه که له ماڵ دهرده چم.»

به یانی بوو که پشیلہی پۆتین له پێ به ری کهوت. له ریگا که رویتشکیکی به ته له گرت، که رویتشکه کههی بۆ کۆشکی پاشا برد و به پاشای گوت: خاوهنی من (مارکۆس کاراباس) ئهم که رویتشکههی پیتشکهشی جه نابت کردوه.

پاشا خۆشحال بوو. پشیلہ دووباره گه راپه وه و دوو کهوی جوانی به پاشا دا. پشیلہ دواي ماوهیه که ئاگاداری ئه وه بوو که پاشا و کچی له دم رووباریک تیپه ر دهبن، له بهر ئه وه به خاوهنه کههی گوت: کراسه کههی دهرکات و خۆی به ئاوه که دابدات.

خاوهنه کههی گوتی: «به لام من مه له وانی نازانم!»

پشیلہ که گوتی: «باشتر، زوو وه ره! ئه وه پاشا نزیك ده بیته وه.»

کورپه گهنجه که خۆی خسته رووباره که و کاتیک پاشا نزیك بووه وه، پشیلہ که به دهنگی بهرز هاواری کرد، هاوار... هاوار... خاوهنی من مارکۆس کاراباس ئاو بردی. وا دهخنکیت!

پاشا فهرمانی به پاسه وانه کانی دا که مارکۆس کاراباس پرزگار بکهن.

پاشان که مارکۆس کاراباس پرزگاری بوو، پاشا جل و بهرگیکی جوانی پێ بهخشی تا له بهری پکات.

مارکۆس کاراباس له نیو ئهم کراسه تازه بهدا ئه وهنده که له گهت و جوان ببوو، که کچی پاشا چاوی پێی کهوت له ته ماشا کردنی تیر نه ده بوو. پاشا به مارکۆس

کاراباسی گوت: «تۆ ده بئیت له گه ل ئیمه له ناو گالیسکه دانیشی ، تا سوپاسی دیاریه کانت بکه م.»

پشیلهی پۆتین له پئی دیسان به ری کاهوت. له ریگا به دوو جووتیار گهیشته و گوتی: «ئه گهر ئیوه نه لئین ئەم زهوی و زارانه زهوی و مائی (مارکۆس کاراباس) ده کوژرین!

جووتیاره کان به یه کترین گوت: «فه رمانی ئەو جیبه جی ناکهین.»
پشیلهی پۆتین له پئی به قه لاتى دئویک گهیشته که خاوهنی زهوییه کان بوو.
پشیله دهستی به قسهی خۆش کرد له گه ل دئوه که دا، داوی ئەمه داوای له دئو کرد که خۆی بکات به شیر.

دئوه که بوو به شیریکی تووره.
پشیله که دیسان داوای لی کرد تا کو خۆی بکات به مشک. دئویش خۆی وه کو مشکیک لئکرد. له پریکدا پشیله که به په نجه کانی مشکه کهی گرت و خواری. پاشان پشیله که چوووه کووشکی پاشا و گوتی: خاوهنی ئەم هه موو زهوی و زارانه (مارکۆس کاراباس) ه.

پاشا له بهر زیره کیی مارکۆس کاراباس. کردی به جیگری خۆی و پیروزیایی لی کرد.

هه موو چووونه ناو قه لاته وه و ئاههنگیانی له ناو قه لا دهست پئی کرد و پاشا دهستی که چه کهی خۆی به نیشانی دهستگیرانی له ناو دهستی مارکۆس کاراباس دانا. مارکۆس کاراباس به شادی و دلخۆشی دهستی که چی پاشای گرت. کاتیک هه ردوو چووونه ناو قه فه سی زئیرین پشیلهی پۆتین له پئی بوو به گولیکی جوان و خنجیلانه له ناو مال و کووشکی بووک و زاوای تازه.

بزنی ئازاد کراو

ئاغايەك و بەردەستەكەى لە گوندیك ژيانیان بەسەر دەبرد . ئاغا بزنیكى سپیى هەبوو . رۆژیک ئاغا بە بەردەستی خۆى گوت : «ئەگەر تۆ ئەم بزنى بۆ دەشتایى بەرى تا باش بلەوهریت و قەلەوى بکەیت ، ئەو منیش تۆ ئازاد دەکەم.»

بەردەست بە هیواى ئازادى ، بزنى بۆ دەشتایى برد . چەند رۆژیک سەوزە گىای تازەى پى دا .

دواى ماوهیەك بزنى قەلەو بوو . بەردەست بزنىكەى بۆ لای ئاگاکەى بردهوه و گوتى : «ئاغا ، ئەمەیش بزنى قەلەو كە داوات كرد بوو! ئاخۆ ئیستا ئازادم دەكەى ؟»

ئاغا دەستی بە پشتى بزنىكە داھینا و گوتى : «واى چ بزنیكى قەلەو و گۆشتنە ، ئافەرىن بۆ تۆ ئەى بەردەستی ژیر و زیرەك : ئیستا برۆ مووى بزنىكە بە بەجۆ برنەوه و بۆم بینهوه ئەوجا ئازاد دەكەم.»

بەردەست بە پەلە مووهكانى بزنى لى كردهوه و بۆ ئاغای هیناوه و گوتى : «ئاغا ، ئەمەیش مووهكانى بزنىكە ، ئیستا مۆلەتى ئازادیم پى دەدەیت.»

ئاغا دەستی بە پیکەنین كرد و گوتى : «راوهسته برۆ شیرى بزنىكە بدۆشه و بۆم بینه تا بتوانم ئازاد كەم .»

بەردەست هەناسەیهكى ساردى هەلکیشا و بزنى برد و دۆشى و شیرەكەى بۆ ئاغا هیناىهوه . ئاغا شیرەكەى وەرگرت و گوتى : «پیش ئەوه كە ئازاد ببیت ، دەبیت ئەو بزنى ببەیت بۆ لای گۆشت فرۆش تا سەرى ببرییت ، دواى ئەمە بە پارەى ئەو گویدرێژیک بکرى ، دواى پیستی بزنىكەم لەگەل گویدرێژ بۆم بهینى ، دواتر لە پیستی بزنىكە مەشکێك دروست بکەى و ، پاشان شیرەكەى بکەى بە ماست ، دواى ماست بیکەى بە دۆ و ، دۆیهكە بکەى بە رۆن و ، رۆنەكە لە بازار بفرۆشى و بە پارەى ئەو رۆنە بزنىكى سپیى تر بکرى و ، بۆم بىنى . منیش ئەو كاتە بەلین دەدم و ئازاد بکەم .»

چیرۆکی ئەستێرەکان

نازانم کە ی بوو کە هەستم کرد دایک و باوکم نییه، یه کهم جار وامدهزانی که هه‌موو کهس وه‌کو من دایک و باوکیان، پوور و پلک و یان خال و مامیان نییه، به‌لام دواتر که هه‌ستی ناسکم وای لی کردم که له خۆم پرسیار بکه‌م، ئە‌ی کوا خوشک و برا و دایکی من.

به بیرم دیت کاتیک له مائی خال م بووم، له‌گه‌ل کچه خاله‌کانم یاریم ده‌کرد، به تهنیا له ژیر پلیکانه‌ی ماله‌وه بووکه‌شووشه‌کانم ده‌برد و خۆمیش له ناو کارتۆنیکه‌ی گه‌وره‌ دانه‌نیشتم و هه‌ستم ده‌کرد ئە‌وه خانووی منه و بووکه‌شووشه‌کان خوشک و برا و دایک و باوکم.

کاتیک خال له کارکردن ده‌گه‌رایه‌وه ماله‌وه مندا له‌کانی خۆیان فری دها باوه‌شی باوکیان، منیش که له پاشه‌وه ده‌مامه‌وه، زۆر بی دهنگ ده‌بووم و به هیمنی بۆ لای خالۆم ده‌چووم. کاتیک باوه‌شی ده‌کرده‌وه تا ماچم کات، به‌لام هیچ هه‌ستم به‌وه نه‌ده‌کرد ده‌بیت باوکم بیت، هه‌رچه‌نده خالۆم زۆر به سۆز بوو.

ته‌نیایی و دووره‌ په‌ریزی له مندا لان، وای لی کردبووم که له‌گه‌ل بووکه‌شووشه‌کانم چه‌ند ساتیک قسه بکه‌م، تا ماندوو ده‌بووم و ده‌خه‌وتم.

دوای ماوه‌یه‌ک له مائی خالۆم چوومه مائی باپیره‌ی خۆشه‌ویستم. باپیره‌ پیاویکی باش و دلۆقان بوو، هه‌رگیز له بیرى ناکه‌م، ته‌نانه‌ت ده‌سته

نه‌رمه‌کانی که هه‌موو جار له‌گه‌ل پرچه‌ لووله‌که‌م یاریی ده‌کرد و به‌زه‌یی باوکه‌نه‌ی هه‌بوو.

هه‌موو رۆژیک که ئیواره‌ داهه‌ات گیرفانی خۆی پر له شه‌کرۆکه و شیرینی ده‌کردم و بۆی ده‌هینام، منیش به‌تاو خۆم بۆ باوه‌شی فری دها. به راستی باوه‌شی بۆنی باوه‌شی بابە‌ی لی ده‌هات. ئە‌ویش سه‌رمی به سه‌ر سنگی خۆیه‌وه دها و، هه‌ناسه‌یه‌کی ساردی بۆ هه‌لده‌کیشا.

له باپیره‌مه‌وه به راستی زانیم که کیم؟ دایک و باوکم له کویین؟ له‌به‌رئه‌وه گیروگرفتی ده‌روونیم زۆرتر بوو، هه‌موو جار به تهنیا دانه‌نیشتم و به قوولی بیرى ئە‌وه‌م ده‌کرد که خۆزگه‌ له‌گه‌ل دایک و باوکم ده‌بووم. جاری وا هه‌بوو چه‌زم له بی دهنگی بوو، ته‌نانه‌ت دهنگی بآلی بالنده‌یه‌ک منی نازار دها.

شه‌ویک که باپیره‌ وه‌کو هه‌موو جار ده‌موچاویکی پاک و رووناکی هه‌بوو، ورده‌ ورده‌ بۆ سه‌ربانی خانوو ده‌چوو تا هه‌ندیک راکشیت، منیش به‌دوایدا چووم و خۆم له ته‌نیشتی دریت کرد.

گوتم: باپیره‌ گیان من هه‌موو شه‌ویک ته‌ماشای ئە‌ستێره‌کان ده‌که‌م، به‌لام ئە‌م دوو ئە‌ستێره‌به‌ له هه‌موو ئە‌ستێره‌یه‌ک رووناکترن.

باپیره‌ گوتی: ئە‌م ئە‌ستێرانه‌ دایک و باوکی تۆن و، چاوه‌روانی تۆ ده‌که‌ن. ئە‌م ئە‌ستێرانه‌ له ولاتیکه‌ی دوور ده‌ژین، که هی خۆیان و باب و باپیرانیان نییه، به‌لام ئە‌وان بۆ نازادکردنی خاکی باپیرانیان دژی دوژمنان راوه‌ستاون.

دایک و باوکی تۆ زۆر باش و دلۆقانن. تۆ تاکه پاسباردی ئەوانی لای من. ده بێت باش چاوم لیت بێت و ئاگاداریت بکهه تا رۆژیک له نێوان ئەم دوو ئەستیرهیه بپازینهوه.

پاشان که تهماشای چاوهکانی باپیرهه کرد، له بهر پرووناکی مانگدا که به روومهتی دهکوت، نهرمه فرمیسکی جوان و زهلال دههاتنه خوارهوه.

بهیانی بوو که له خهوهه ئاستام باپیرهه رۆیشتبوو.

ئهو رۆژه باپیرهه نهگهراپهوه، دواپی که زانیم نۆتۆمبیل له قاچی باپیرهه دایه و سهقهتی کردوه.

من له قوولایی دلمهوه دهستم به گریان کرد و ئەم بهسههاتهی باپیرهه وای لی کردم دیسان به تهنیا بمینمهوه.

دواپی ماوهیهک باپیرهه کۆچی دواپی کرد و بهجی هیشتین.

بهلی، باپیرهه چوو، ئیتر کهس نهبوو له کۆشیدا بهسهیمهوه و چیرۆکی دایه و بابهم بۆ بلێتهوه. بهلی باپیرهه چوو...

تهنانهت رۆژانی پینج شههمه که بۆ سههه گۆری باپیرهه دهچووم و بی دهنگ پهنام بۆ لایهک دهبرد و تهماشای خاکی سههه گۆری باپیرهه دهکرد. له ناخی دلمهوه به بی دهنگی دهگریام و له دلمهوه دهگوت: باپیرهه گیان ههموو شهوه ئهستیرهکان لهگهلم دهوین و دلم دهدهنهوه تا خهمی دووری تۆم نهبیت.

ماوهیهکی زۆری پی چوو، خهه و خهههته ههموو رۆژیک میوانی من بوو و له

دهرگای دلی منیان دهدا . گشت دنیا له پیش چاوم پر بوو له تهه و مژ، تهناهت ناواز و خویندنی کوکوختی و بالنده جوانهکانی شارهکه نهغمه‌ی ناخوشتی دلته‌نگییان دهدا . له‌دوای باپیره نازیزه‌که‌م، پوره‌م بوو به سه‌رپه‌رشتیاری من، نه‌ه‌موو جار جلوه‌رگی قوتابخانه و جانتا و قه‌له‌م و دهفته‌ری مه‌کته‌بی بوم ناماده ده‌کرد و چاودیری منی ده‌کرد .

رۆژان هاتن و چوون، تا دوژمنان له ولات دهرکران و باسی نازادی ده‌کرا . من نه‌مه‌زانی واتای نازادی چییه! باسی دیموکراتی ده‌هات، زۆر سه‌یر بوو بوم! باسی نه‌وه‌هات که دایک و باوکم ده‌بینم زۆر خو‌شحال بووم که ئیتر به‌ته‌نیا له‌گۆشه‌یه‌کی کز دانانیشم . منیش وه‌ک مندا‌لانی تر دایک و باوکم هه‌بوو، ئیتر هه‌زم له‌ده‌نگی بالنده‌کان بوو، پیم له‌سه‌ر زه‌وی نه‌ده‌رۆیی ، پیم خو‌ش بوو بفریم و وه‌ک بالنده و مه‌له‌کان، بال‌م هه‌بوایه .

به‌لێ ، به‌و رۆژه‌گه‌یشتم... من دایه و دوای نه‌وه‌ش بابهم دیت ، گه‌رمایه‌کی زۆر هه‌موو له‌شمی داگرت، ئایا تام لێ بوو؟ یا گه‌رمای خو‌شه‌ویستی بوو! نازانم، وامده‌زانی هه‌مووی خه‌ون و خه‌یاله .

ئێستا چهند سال له‌ته‌نیایی و بێ‌که‌سیم به‌سه‌ر چووه، شه‌وان که‌ته‌ماشای ناسمان ده‌که‌م له‌نیوان دوو نه‌ستیره‌ی رووناکه‌وه نه‌ستیره‌یه‌کی بچووک و وردیله ده‌بریسکیته‌وه، به‌لێ ئێستا منیش له‌گه‌ل نه‌ستیره‌کان ده‌ژیم، نه‌وه‌نه‌ستیرانه‌ی که‌بو پرگاری له‌ده‌ست هه‌ژاری و دیلیه‌تی بو‌خاک و خه‌لکی ولاتیان به‌هه‌موو هه‌تیزیک

پیششوه مهله بکهی و پاشان ده جار زۆرتتر له بالای خۆت به لای راستهوه برۆی ،
ئهو جا مرۆف پهیدا دهکەیی، مرۆف لهوئ له نێو بهلهمیکی بچکۆلانه دایه و له ناوهندی
دهریا دانیشتووه. بێجگه له جووته پیلایۆیکی وهرزشی و کراسیک و پانتۆلیک و
چهقۆیهکی گهوره و گوریسیک هیچ شتیکی تری پێ نییه. ئەو دەریاوانی کهشتیهکی
شکاوه.»

نههنگ له خۆشیا سی جار لهسهر کلک ههستاوه و سوورا، دواى ئەمه نامادهی
رۆیشتن بوو.

ماسی بچکۆلانه گوتی: «بهلام گوریسهکه له بیر نهکهی.»

نههنگ مهلهی کرد و سهه جار زۆرتتر له بهژنی خۆی بۆ پیششوه چوو، دواى ده
جاریش زۆرتتر له بالای خۆی به لای راستهوه سوورا ، ئهوجا کاتی له ناو ئاو مهلهی
دهکرد دهریاوانی دیت که له نێو بهلهمیکی بچووک له ناوهندی دهریا دهگهرا. هیچ
شتیکی پێ نهبوو، بێجگه له جووته پیلایۆیکی وهرزشی و کراسیک و یهک پانتۆل و
چهقۆیهک و گوریسیک.

ماسی بچکۆلانهکه هاواری کرد: نابیت گوریسهکه له بیر بکهی.

نههنگ که زگی قوره قوری پێ کهوتبوو، بۆ پیششوه چوو و نزیک بووهوه و دهمی
زۆر کردهوه. دواى ئەمه بهلهم و دهریاوانهکه و جووته پیلایۆهکه و چهقۆ و گوریسهکهی
قوت دا.

دهریاوان ههتا هات خۆی زیرهک کات له نێو زگی نههنگ چاوی کردهوه. زگی
نههنگ جیگایهکی گهرم و نهرم بوو. بهلام دهریاوان ههزی له ناو زگی نههنگهکه
نهبوو، له بهرئوه دهستی به هاوار کرد، ههلهپهری و ئاه و نالهی کرد و دهستی به
گریان کرد.

نههنگهش لهو ههموو جموجۆلهی دهریاوان تووره بوو و زگی به ئیش هات و،
هاواری کرد و گوتی: «ئهمه ئیتر چ جوهره گیانداریکه.» ماسیه بچکۆلانهکه که له
تهنیشته گویچهکی نههنگ مهلهی دهکرد گوتی: «واى من له بیرم چوو پیت بلیم
مرۆف زۆر زیرهکه.»

نههنگ گوتی: «باشه، چون له دهستی پرگار بم.»

نههنگی گهوره و ماسی و دهریاوانی زیرهک

له دێر زهمانهوه، له ناو دهریایهکی مهزن نههنگیک ژیاى بهسهر دهبرد.

خواردنی ئهوه نههنگه گهورهیه گیاندارانی ناو ئاوی دهریا وهکو، قرژال، گویچه
ماسی، بۆق ... و چهندان جوهر ماسیهکه بوو.

ئهو نههنگه له بهرئوهی که زۆر نهوسن و چلیس بوو گیاندارهکانی ناو دهریای
ههموو خوارد، رۆژیک که گهیشته نێو دهریایهکی گهوره ، هیچ گیانداریک نهما
بێجگه له ماسیهکی بچکۆلانه. نههنگی گهوره هیچ کاتیک ماسی بچکۆلانهی
نه دیتبوو. دهزانن بۆچی؟ له بهر ئوهی که ماسی بچکۆلانه له تهنیشته گویچهکی
نههنگ مهلهی دهکرد. ئیتر که ماسیه بچکۆلانه تا ئهو رۆژه له مهترسی پرگاری
ببوو. نههنگهش چهند رۆژیک برسی و ماندوو ببوو. ههموو جیگای دهریای سهه و
بن کردبوو، بهلام هیچ شتیکی به دهست نههینابوو تا بیخوات. له ناکاو دهستی
به هاوار کرد (من برسیمه، برسی) لهم دهریا گهورهیه هیچ خواردنیک به دهست
ناکهویت. ئهوجا ماسی بچکۆلانهکه وهکو ههموو جاریک له تهنیشته گویچهکی
نههنگ مهلهی دهکرد، دهنگی بهرز کرد و گوتی: «بۆچی هاوار دهکهیت، یهک شت
ماوه.» نههنگی گهوره بێ ئوهی که پرس بکات تۆ ناوت چیه و کیتیت، وهلامی
دایهوه و گوتی چی ماوه؟

ماسی گوتی: «مرۆف، تۆ تا ئیستا گوشتی مرۆفت تام نهکردوه.»

نههنگ وهلامی دایهوه: «نه،... مرۆف چ جوهره گیانداریکه؟ تامی چۆنه؟»

ماسی بچکۆلانه گوتی: «گیانداریکه گهورهیه و زۆر خۆشه.»

نههنگهکه به دلخۆشیهوه وهلامی دایهوه و گوتی: «باشه مرۆف له کوپیه،

جیگاکهی به من پیشان بده.»

ماسی گوتی: «بۆ گهیشته به مرۆف دهبیت سهه جار به قهه بهژنی خۆت به لای

ماسییه بچکۆلانه گوتی: «زارت بکهروهه و پیتی بلی له زگت ده‌رچیت.»
 نه‌هه‌نگ زاری کرده‌وه و به‌ده‌نگی به‌رز هاواری کرد: زووکه ... خیراکه وه‌ره
 ده‌روهه. ده‌ریاوان خۆی به‌قورگی نه‌هه‌نگ گه‌یانده؛ سه‌یری ده‌روهه‌ی کرد و دوایی
 گوتی: «نه ... لی‌ره ناییمه ده‌روهه، نه ... ده‌بیت من ببه‌ی بۆ وشکایی.»
 نه‌هه‌نگ ناچار بوو به‌رهو لای وشکایی مه‌له‌ی کرد. ده‌می کردبووه‌وه و هاواری
 ده‌کرد.

ده‌ریاوانه‌که به‌راستی زیره‌ک و ژیر بوو، به‌چه‌قۆ به‌له‌مه بچکۆلانه‌که‌ی پارچه
 پارچه کرد. پارچه داره‌کانی له‌ته‌ک یه‌کتیری دانا و، دوای ئەمه به‌گوریسه‌که‌ی خۆی
 توند و ریکوپیک به‌یه‌که‌وه‌ی گری‌ دان.

به‌م جو‌ره، تو‌ریکی له‌دار دروست کرد، تو‌ره داره‌که‌ی له‌بن زگی نه‌هه‌نگ دانا و
 گوریسی به‌ده‌ست گرت و چاوه‌پروان بوو تا نه‌هه‌نگ بۆ لای وشکایی بروات، له
 کو‌تاییدا نه‌هه‌نگ به‌وشکایی گه‌یشت و هاواری کرد «ئهمه‌ش وشکایی، برۆ و خۆت
 گوم که.» ده‌ریاوان له‌کاتی‌کا که‌سه‌ری گوریسی له‌ده‌ست بوو له‌نیو ده‌می نه‌هه‌نگ
 بازی دا پاشان، گوریسه‌که‌ی بۆ پیشه‌وه کیشا. ئەوجا تو‌ره داره‌که له‌گه‌رووی
 نه‌هه‌نگه‌که ئاسی بوو.

ده‌ریاوان بۆ سه‌ر وشکایی بازی دا و گوتی: «باشه، ئەه‌ی نه‌هه‌نگی گه‌وره، به‌م
 تو‌ره داره‌ی که له‌قورگت ئاسی بووه، چی تر ناتوانی شتی گه‌وره قووت بده‌ی.»
 ده‌ریاوان ئەوه‌ی گوت و له‌سه‌ر وشکاییدا ده‌ستی به‌راکردن کرد. ئەو ده‌یویست
 زوو بۆ ماله‌وه بروات و داوا له‌دایکی بکات تا گوریسیکی تری بۆ ئاماده بکات.

ئێستا با بزانی‌ن نه‌هه‌نگی گه‌وره چی به‌سه‌ره‌ات، به‌لی، له‌و رو‌ژه‌وه تو‌ری دارینی
 له‌قورگی نه‌هه‌نگ گیر کردبوو. خواردنی زۆر شتی له‌و بریه‌وه، ئەویش ئیتر له
 نه‌وسنی و زۆر خواردن ده‌ستی هه‌لگرت و به‌که‌م خواردن خۆی راهینا، ئینجا
 له‌به‌رئه‌وه‌یه که نه‌هه‌نگه‌کان هیچ کاتی‌ک مرۆف ناخۆن.

که رویشکی میسر ده بان

سموره و ریوی و قاله رهشکه و که رویشک هاوړی په کتر بوون، بهیه که وه له جهنگه لیکي گوره دا ده ژیان. روژیک له روژانی ساردی زستان سموره بچکو له که برسی بوو، له ماله که ی خویدا له پیش ناگریکی گهرم دانیشتبوو، چاوی له بارانی به خوړ بریبوو. له جیگای خوی هه لستاوه. جلی گهرمی له بهر کرد و شالی له سهر مل دانا و بو به دهسته پانی خواردن چوو ناو جهنگه لیکي گوره.

د رهوه زور سارد بوو و سموره بچکو لانه که کون به کون به دواي خواردندا دهگه را. له بن به ریگدا پیره مام ریوی له ناو کولانه که ی دانیشتبوو و برسی بوو، نهیده زانی بو به دهسته پانی خواردن چی بکات، پاشان له بهر برسیتی تاقتی نه ما و، له ژیر لیغه گهرمه که ی دهرچوو تا پروات خواردن بو خوی پهیدا بکات.

له سهر دارگوژیک که به فر دایپوشیبوو قاله رهشکه هیلانه یی هه بوو و کلاویکی له سهر نا بوو، له بهر نه وهی که په سیووی گرتبوو بو یه به چند چیلکه داریک ناگریکی گهشی کردبووه و به دهست و بالی خوی گهرم ده کرده و به دهنگی بهرز دهیگوت: (قار... قار...) برسیمه با بفرم، به لکو خواردن بدوژمه وه! مام ریوی وه لامي دایه وه منیش برسیمه و نه متوانیوه هیچ به دهست بینم.

دهنگی قاله رهشکه دههات که دهیگوت: قار... قار... برسیمه هاوړی بان، چیتان هه یه بخوم؟

ریوی و سموره گوتیان نیمه ش برسیمانه!
ههرسی هاوړی پیکه وه بیریان ده کرده وه، که چون و به چ ریگایه ک خواردن به دهست بینم.

سموره گوتی: گه لی هاوړی بان وهرن، با بروین بو لای که رویشک، به لکو نه و بتوانیت هندیک یارمه تیمان بدات.

هر سی هاوړی به رهو مالی که رویشک به ری که وتن.

تهق... تهق... تهق... له دهرگای مالی که رویشکیان دا و دوو که لی رهش له کونی لوله ی ناگردانی خانووی که رویشک دههات ده ری، پی دهچوو مالیکی گهرم و نهرم بیت.

که رویشک که دهرگای کرده وه به روویه کی خوش به خیره اتنی کردن.

کاتیک هر سی هاوړی چونه ژوره وه، چاویان به و هه موو خواردنه کهوت زور

خۆشحال بوون.
که رویشک گوتی: هاوړپییانی نازیز له میژوهه چاوهړیتان بووم به لکو له دهرگام
بدن نه وه تا خواردنیشم بوټان ناماده کردوه.
کاتیک قاله رهشکه و ریوی و سموره چوونه ژوروهه له خوشیا دهستیان کرد به
گورانی گوتن و سه ماکردن، تا توانییان خواردیان. دوی نه وهی که تیریان خوارد
خویان گهرم کردهوه، سوپاسی نه م هاوړپیی د لوفانه بیان کرد که له هه موو ته نگانه یه ک
بیر له هاوړپیکانی دهکاته وه.
ئینجا هه موو پتکه وه چوونه پیش په نجره ی ژوروهه ته ماشای بارینی جوانی
به فریان کرد که هه موو جهنگه له که ی سپی کردبوو.

زیره و له دایک بوونی

پوژیکي خوښی به هاری بوو... تیشکی هه تاو دهستی به سهر دار و بهرد و گولی جوان و رهنگیندا دهگرت، هه تا گهرم بن و له خهونی گرانی زستان هه لستنه وه. له ژیر داریکی سپیندار قارچکیکی جوان و خهپه ده رچوو بوو، له ژیر سیبهری ئه م قارچکesh گه لایه کی ته روتازه که وتبوو، که به ئاسته م ده جوو لایه وه.

له ناکاو گه لاکه جوو له یه کی توندی کرد و مندالیکی بچووک و خنجیلانه و پروومهت خړ له ژیر ئه و گه لایه ده رچوو. چاوه گه شه کانی کرده وه و پیکه نینیکی جوان که وته سهر لیوه کانی... به پیکه نینی ئه و هه تاویش شاد بوو. قارچک ته ماشای داره سپیندار که ی کرد و گوتی: «ناوی چی دانئین؟»

داره که پرووی له هه تاو کرد و گوتی: «هه تاو گیان تۆ ده لئی چی؟»

هه تاو بیرى کرده وه و گوتی: «ناوی (زیره) ی بو داده نئین.»

له بهر ئه وه ی که وه کو (زیره) جوان و دره وشاوه یه.

دار سپیندار که و قارچک ئه و ناوه یان زۆر پیکه خوښ بوو، له و پوژه وه ژیا نی زیره دهستی پئ کرد، به یانیا ن له شه ونمی گوله کان ئاوی ده خوارده وه و خواردنی پوژانه ش میوه ی داره کان بوو.

زېړه و پوڅي باراناوي

منډالّه جوانه‌کان، له چپړوکی رابردوو باسی (زېړه) مان کرد...
به‌ئی... دوايي ماوهيهک (زېړه) توژيک گه‌وره بوو، دهيتواني بو خوی له ناو دار و
دهون بگه‌پیت و ياری بکات.

زور حەزی له جوولّه و نارېحه‌تی ده‌کرد.

به دواي پهبولّه بالّ نه‌خشینه‌کان و ميش هه‌نگوينه‌کان رای ده‌کرد.
پوڅيک له پوژانی به‌هار هور و تم ناسماني داگرت، نم نسی باران به‌سەر گوډ و
دار و به‌رددا ده‌باري ... (زېړه) له دهنگی هه‌وره گرمه و بروسک ده‌ترسا و نه‌په‌دزانی
بو کوی پروات.

هه‌وره تريشقه زور ده‌بوو و ناسمان فرميسکی خوی به‌سەر زه‌پيدا ده‌پژاند.
(زېړه) يش له‌به‌ر ياری کردن و جوولّه‌جوولّ له هاوپيکانی که دارسپيندار و
قارچک بوون، دوور بوو، نه‌په‌دزانی بو کوی په‌نا ببات.

حەزی ده‌کرد وهک چوله‌که و کوتره‌کان بالی هه‌بيت و بفرپیت، به‌لام نه‌په‌دوتوانی. له
پيگا هه‌ر بيړی ده‌کرد و له سه‌رمانه له‌رزی کرتبوو. کهم کهم ... ناسمان له گريان
راوه‌ستا و هه‌وره‌کان لاچوون و باران چی تر نه‌باری.....

(زېړه) زور ماندوو بوو له‌سەر به‌ردیک دانيشت، تا بحه‌سيته‌وه. هيڼده‌ی پی
نه‌چوو که به‌رده په‌که‌که بلند بوو و زېړه‌ی له‌گه‌ل خویدا به‌رز کرده‌وه.

واي... (زېړه) زور ترسا...

ئيوه ده‌لین ئه‌وه چی بوو...!؟

زیره و کیسهل

له چیرۆکی رابردوو باسمان کرد، که زیره له سهه بهردیک دانیشته تا بهسهسیتتهوه ، بهلام بهردهکه زیرهه بئند کرد، له بن بهردهکه سهریک و چوار پی درچوون و به ئاستهم دهرویشته.

دوای ئەمه دهنگیک هات و گوته: ئەوه بو له من دهترسی؟ زیره به دهنگیکی لاواز وهلامی دایهوه ئەوه تو چیت دهکهوتی: من ناوم (کیسهل)ه.

ئەدی ناوی تو چییه؟ زیره کهمیک ترسی له دل درچوو و وهلامی دایهوه گوته: ناوم (زیره)یه.

بهلی، ... زیره و کیسهل لهگهله کهتری بوونه هاوری، ئیتر باران راوهستا بوو، بهلام ههوریکی بچووکه له ئاسمان دیار بوو. ههتاویش خۆی گهیا ندبووه سهروهه خهریکی وشک کردنهوهی زهوی بوو.

زیره داوای له کیسهل کرد، که بیباته لای ههقالهکانی ... (دار سپیندار و قارچک).

کیسهل گوته: من تو دهبهم ، بهلام لهبهه ئەوهی زۆر هیمن و لهسهرخۆ دهروم زۆرمان پی دهچی تا دهگهینه ناو دارستان. زیره چهزی دهکرد زوو بگاته مالم و لای هاوریکانی، بهلام ریگای پی نهدهزانی و دهبوايه لهسهه پشتی کیسهل دانیشیت و خۆی بی دهنگ بکات .

بهلی منداله خنجیلانهکان ، با ئیمه چاوهری بین تاکو بزانی زیره چون دهگاته لای هاوریکانی ...؟

زیره دوای ئەوهی که جیگای خۆی لهسهه پشتی کیسهل خوش کرد، به کیسهلی گوت: هاوریکی خوشهویستم دهست به رویشتن بکه، چونکه زۆر بو هاوریکانم دلتهنگم.

کیسهل رویشته و... رویشته... تاکو خۆی گهیا نده پروبار و به زیرهه گوت: زیره ئاگات له خۆت بیت ئەوه دهچینه ناو پروبارهکه، نهک بکهووته ناو! زیره له ترسا چاوی داخست و تا کیسهل خۆی له ئاو دا و له پروبارهکه پهرییهوه. کاتیک چاوی کردهوه له دوورهه بالای جوانی سپینداری ناسییهوه ، زۆر دلخۆش بوو، بهوهی که گهیشته جیگای لهدایک بوونی خۆی. به پهله لهسهه پشتی کیسهل دابهزی و له خوشیان دهستی به هاوار و پیکههین کرد و به کیسهلی گوت: هاوریکی نازیزم زۆر

سوپاسی تۆ دهكهم كه يارمهتييت دام تا بگه‌مه‌وه جيگاي خۆم. ئەگەر خوا حەز بکات
رۆژيک منيش پاداشي تۆ به باشي ده‌ده‌مه‌وه و له بيري ناکه‌م.
به‌ئۆ گۆله جوانه‌کان، زيڤه گه‌يشته لای هاورپیکانی (قارچک و دارسپيندار).
ئەوانيش به ديتنی زيڤه ده‌ستيان به سه‌ما و خۆشي کرد و ئەو رۆژه به بۆنه‌ی
هاتنی زيڤه ئاهه‌نگيکیان ساز دا و هه‌موو بالنده و گیانداره بچکۆله جوانه‌کان له
جه‌ژنده‌دا به‌شدار بوون .
زيڤه‌يش به‌ئینی دا که بۆ پرسی گه‌وره‌تر له خۆی به‌ته‌نیا سه‌فه‌ر نه‌کات و له
ماله‌وه ده‌رنه‌چیت.